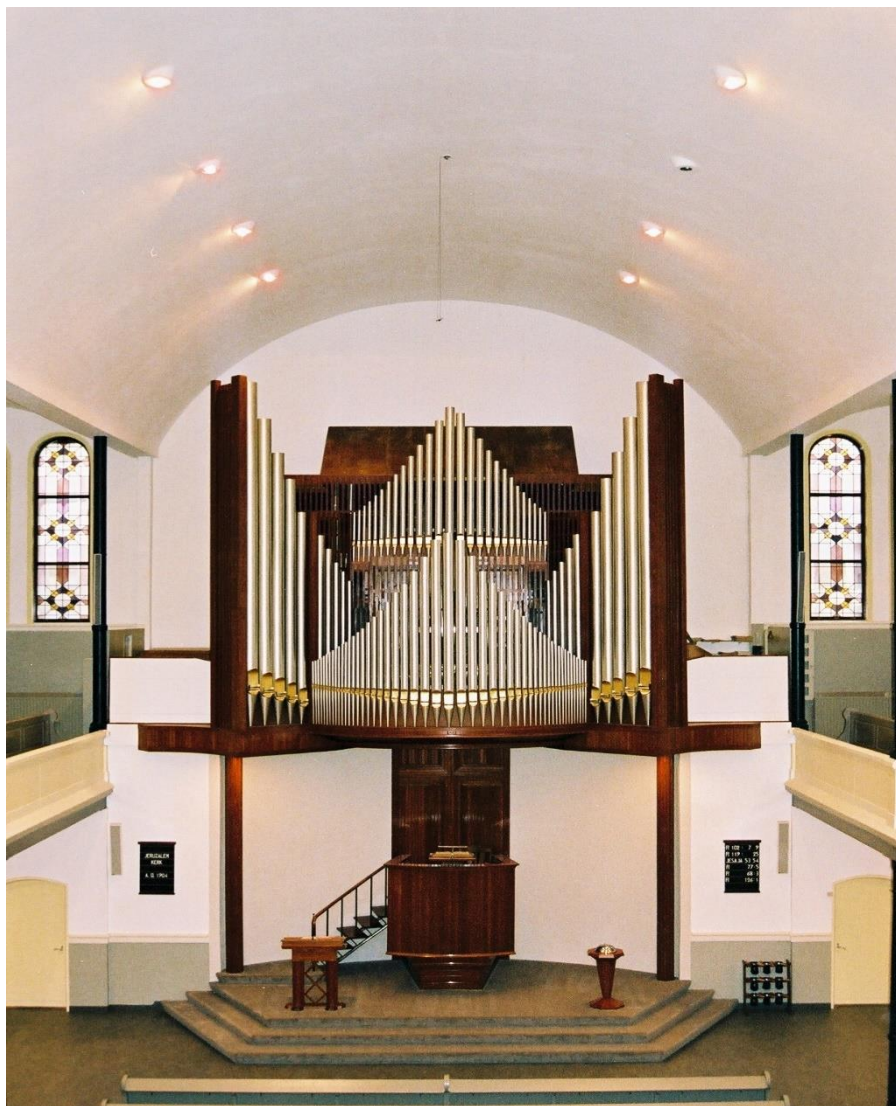

“Om vriend en broed’ren”

**Kerkblad van de Christelijke Gereformeerde Kerk
Rotterdam - Kralingen**

Meditatie

Ik ben met u. Gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.

(Jozua 1:5b)

Er zal veel strijd gestreden moeten worden door Jozua en het volk voordat ze het beloofde land erfelijk zullen bezitten. Het land wordt bewoond door verschillende volken. In Deuteronomium 31:3 heeft de HEERE beloofd dat al die volken verdelgd moeten worden. Israël mag niet samen wonen met heidense, goddeloze volkeren. Israël mag niet heulen met de vijanden van God en Zijn volk. Daarom zullen ze uitgeroeid moeten worden.

Hoe zal Jozua dat ooit voor elkaar moeten krijgen?

Dat kan alleen omdat de HEERE met hem zal zijn.

De HEERE zal voor zijn aangezicht optrekken. Daarom zegt de HEERE ook zo vertroostend: *Niemand zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens.*

Als de HEERE dat zo zegt, wijst Hij Jozua op zijn voorganger Mozes met wie Jozua zo lange tijd mocht optrekken. Wat heeft Jozua toen van dichtbij gezien hoe de HEERE steeds weer met Mozes was in de woestijn. Wel, zó zal Ik ook met u zijn, Jozua!

Wat een rijke belofte!

Wat een onuitsprekelijke troost te horen dat de HEERE met u is..., ja om dat ook kennelijk te mogen ondervinden: *Ik ben met u! Ja Ik zal u niet begeven!*

Dat wil zeggen: *Ik zal u niet loslaten. Ik zal u vasthouden met de rechterhand van Mijn gerechtigheid. Ik zal u ook niet verlaten. Ik zal u nooit in de steek laten. Ik zal altijd in uw nabijheid zijn. Mijn oog zal op u zijn!*

Wat een troostrijk woord voor Jozua. Maar niet minder voor de Kerk des Heeren die op aarde in de geestelijke strijd terechtkomt.

Wat een vijanden liggen er op de loer! Wat een vijanden moeten er niet verdelgd worden! O, die aanvechtingen van satan, die verleidingen vanuit de wereld, dat vuile, zondige vlees hier van binnen, die zonden die zo levendig kunnen zijn.

En dan te ondervinden: Ik ben zwak van moed en klein van krachten! Ik kan tegen al die vijanden niet op! Ik lig zo dikwijls onder in de strijd!

Ja, en als in zulke omstandigheden de HEERE zo ver weg lijkt. Dan gaat Sion klagen: *De HEERE heeft mij vergeten, de HEERE heeft mij verlaten!*

Bent u misschien zo'n arme zondaar in de strijd? Kunt u niet meer geloven dat de Heere aan u denkt? Zinkt u misschien weg in de golven zoals eens Simon Petrus?

Lijkt de hemel van koper? Is uw hart vervuld met duisternissen en ziet u het Licht niet meer?

Maar hoor dan eens: *Gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.*

Ach hoe kan de HEERE dat toch zeggen?

Want als u toch enige ontdekkende genade hebt ontvangen, weet u toch wel dat u daar geen recht op hebt! Dan gaat u toch oprecht belijden dat u het juist verdiend hebt dat de HEERE u voor eeuwig zou begeven en verlaten!

En toch dóet de HEERE dat niet! Tóch laat Hij weten, steeds weer weten aan Zijn Sion: *Ik zal met u zijn; Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.*

Hoe kán dat toch? Hoor, en luister eens!!!

Vanuit een diepe duisternis klonk eens een ontroerende stem. Een stem vanuit de duisternis die over de gehele wereld gekomen was. De stem van de lijdende Borg op Golgotha. De stem van de meerdere Jozua, Die gekomen was op het dieptepunt van Zijn bitter lijden en sterven. Die stem riep onroerend uit: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten!*

Vanwaar die smartelijke klacht? Vanwege de zonden van Zijn Kerk, die scheiding maakten tussen God en hun ziel. Vanwege de straf der zonden die Zijn Kerk had verdiend. Vanwege de schuld die Hij moest betalen met Zijn bloed. Maar ook, vanwege de liefde tot de deugden van Zijn Vader, ja vanwege de onuitsprekelijke zondaarsliefde tot Zijn Kerk.

Want Hij wilde in die weg Zijn Vader en Zijn Kerk met elkaar verzoenen! Hij wilde in die weg Zijn heerlijke naam Immanuël waar maken: *God met ons!* Hij heeft alles wat de gemeenschap tussen God en Zijn volk belemmerde weer weggenomen.

Daarom zal de HEERE met Zijn volk zijn! Daarom zal de HEERE Zijn volk nooit meer begeven noch verlaten!

Dat betekent ook dat Zijn volk nooit meer zal omkomen in de strijd op aarde.

Hoe dat soms ook mag lijken. Hoe bevreesd Zijn Kerk daarvoor zo dikwijls is.

Want wat sprak de HEERE tot driemaal toe tot Jozua? *Zijt sterk en heb goede moed!*

Hoe nodig is het toch dat de HEERE dat bij herhaling zegt tot Zijn strijdende Kerk.

Want als het aan hen ligt zou hun moed en hun sterkte vergaan! Maar nee, de strijd is niet tevergeefs!

Dáárom kwam eens het volk Israël in Kanaän. Dáárom mochten ze dat land erfelijk bezitten. Ja dáárom komen Gods kinderen ook eenmaal thuis. Dat had de HEERE zelfs gezworen! Wat ligt daarom de zaligheid toch vast in de Drie-enige God. Daar heeft Ethan van mogen zingen en dat leert de Kerk tot hun troost nazingen:

*'k Heb ééns gezworen bij Mijn eigen heiligheid,
Zo Ik aan David lieg', zo hem Mijn woord misleid';
Zijn zaad zal eeuwig zijn, zijn troon zal heerlijk pralen,*

Ds. J. de Bruin

Ik zal Mijn verbond oprichten

De laatste zondagen voor de vakantie stond het genadeverbond centraal in de preken over Abraham. Het genadeverbond is die wonderlijke weg *waarlangs God door Christus het eigendom wordt van een zondaar en de zondaar het eigendom van God*. Dat verbond richtte de HEERE op met Abraham en zijn zaad. Hij bevestigde dat verbond en gaf in de besnijdenis een sprekend verbondsteken.

Binnen de grenzen van het genadeverbond is de HEERE gekomen met Zijn verbondseisen en verbondsbeloften.

Abraham en Sara hebben de inhoud door het geloof verstaan en beleefd. Dat zal ook het geestelijke zaad van Abraham ontvangen. Zij delen in de vervulling van de rijke belofte: *En Ik zal ulieden onder de roede doen doorgaan, en Ik zal u brengen onder den band des verbonds*.

Met de hulp van de HEERE hopen we de komende tijd Abraham verder te volgen op zijn levensweg.

In de middagdienst hoorden we de eerste belijdenissen van de Catechismus die horen bij het stuk van de verlossing. Voor een zondaar die geen antwoord meer weet op de vraag: wat zult gij geven tot lossing van uw ziel?..., heeft de Vader gezorgd voor Zijn zeer unieke Middelaar en Verlosser, Wiens naam is onze Heere Jezus Christus. Hij is te vinden in het heilig Evangelie want de rol des Boeks is met Zijn naam vervuld. Dat heeft ook Filippus ervaren. Hij kon getuigen: *Wij hebben Dien gevonden van Welken Mozes in de Wet geschreven heeft, en de Profeten, namelijk Jezus, den Zoon van Jozef, van Nazareth*.

Hij was door genade een wijze bouwer, die door het geloof Christus en Zijn weldaden leerde aannemen. Wat voor bouwer bent u en ben jij? Ook zo'n wijze bouwer..., of nog steeds een dwaze bouwer?

Belijdeniscatechisatie

Tot verwondering en blijdschap heeft voor het komende seizoen weer een aantal doopleden aangegeven om belijdeniscatechisatie te willen volgen. De eerste belijdeniscatechisatie zal gegeven worden op donderdagavond 17 september in de studeerkamer van de pastorie (Struikheide 28).

Als er nog meer zijn die belijdeniscatechese willen volgen, dan kunnen zij dat aan mij doorgeven.

Catechisaties

De catechisaties beginnen op maandag 14 september. Dit keer starten we gezamenlijk in de kerkzaal om 19.30 uur. Het thema voor deze eerste catechisatieavond is 'social media en haar gevolgen'. Dhr. Flip Quist, decaan op de

Calvijncollege te Goes, hoopt op een boeiende en indringende wijze hierover te spreken tot ons en met ons.

Alle catechisanten en ouders worden uitgenodigd om hierbij aanwezig te zijn en na te denken over dit o zo actueel en belangrijk onderwerp.

Na deze startavond zullen de gewone catechisaties weer plaatsvinden. Ik zie ernaar uit om jullie, jongelui, weer te ontmoeten in de zijzaal van onze kerk om samen te luisteren naar wat de HEERE ons leren wil door Zijn Woord.

De groepsindeling en het rooster voor het komende seizoen zijn als volgt:

Groep	Geboortjaar	Leeftijd	Tijd
1	2012-2014	12 – 14	Maandag 19:00 – 19:45
2	2009-2011	15 – 17	Maandag 19:45 – 20:30
3	2008 en eerder	18+	Maandag 20:30 – 21:15

Eerste catechisatieavond	14 september	
Catechisatie avonden	21, 28 september 5, 12, 26 oktober 9, 16, 24, 30 november 7, 14 december	4, 11, 18, 25 januari 1, 8, 15 februari 1, 15 maart
Afsluitingsavond		22 maart

Het nieuwe seizoen

Het nieuwe seizoen ligt weer voor ons. Op zaterdag 12 september zal de startdag plaatsvinden. We worden dit jaar gastvrij ontvangen bij ‘Stolk Brothers’ aan de Hoeksekade 111b in Bergschenhoek. Daar hopen elkaar te ontmoeten vanaf 16.00 uur.

De eerste Bijbellezing en Brakelavond zullen in de maand september worden omgewisseld, zodat de Bijbellezing weer valt in de voorbereidingsweek, voorafgaande aan de bediening van het Heilig Avondmaal.

Dat betekent dat de eerste Bijbellezing op woensdag 23 september gehouden zal worden. De stof voor deze Bijbellezing weet ik op dit moment nog niet.

In de volgende Bijbellezingen hopen we de serie over Simson weer te hervatten. De Bijbellezingen na 23 september worden gehouden op de tweede woensdag van de maand: 14 oktober, 11 november, 9 december, 13 januari, 10 februari, 10 maart (Biddag), 14 april, 12 mei en 9 juni.

Op woensdag 9 september zal de ‘Brakelavond’ plaatsvinden. We hopen dan verder te gaan met het thema over de Heilige Doop.

De volgende bijeenkomsten na 9 september zijn: 28 oktober, 25 november, 27 januari, 24 februari, 24 maart, 26 mei en 23 juni (in december en april is er geen Brakelavond in verband met resp. kerstvakantie en meivakantie)

Ten slotte

Na een periode van rust is een nieuwe periode aangebroken. De scholen zijn weer begonnen en de hogescholen en universiteiten zullen ook weer opengaan. Het werk zal weer aandacht vragen, zowel in huis als buitenshuis. Aan de zegen van de HEERE is alles gelegen. Laten we dat elke dag weer beseffen.

Ook mag het werk in de gemeente weer voortgang hebben. Laten we biddend het nieuwe seizoen ingaan met de woorden uit Psalm 27:4, *Eén ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de lieflijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.*

*Gelijk een hert hijgt naar de stromen
van ene waterbeek
om in een koele streek
rust voor vermoeidheid te bekomen;
zo hijgt mijn ziel ook heden
om in Gods huis te treden.*

*Om in 't geloof mij te verkwikken
in 't horen van Gods Woord,
't geen mijne ziel bekoort
en leert te waken voor de strikken
des doods, en boze zonden,
nog overig gevonden.*

*Om van mijn daag'lijks werk te rusten,
en vrij van aardse zorg
mij in mijn Heil, mijn Borg,
mijn Jezus, vrolijk te verlusten,
en mijne God en Heere
te juichen, loven en ere.*

*Dat Uwe Geest mij recht bereide
tot dit godsdienstig werk
en mij naar Uwe kerk,
o God, in Uwe vreze leide;
Maak voor Uw Woord vol waarde
mijn hart als vruchtbaar' aarde.*

Ontvang een hartelijke groet, ook namens mijn vrouw en kinderen,

Uw en jouw ds. J. de Bruin

De eredienst (IV)

Schriftlezing

Het lezen van de Schriften is direct uit de synagoge voortgekomen. We lezen dat in Lukas 4:16-21 zo heel duidelijk.

En Hij kwam te Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging, naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in de synagoge, en stond op om te lezen.

En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven was: De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken zijn van hart; Om den gevangenen te prediken loslating en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.

En als Hij het boek toegedaan en den dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.

En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.

De Overste van de synagoge gaf aan de Heere Jezus Zelf de Schriften. Staande werd hieruit gelezen. Daarna was er de gelegenheid om iets van het Schriftgedeelte te zeggen. Dat werd dan doorgaans zittend gedaan.

Wet en Geloofsbelijdenis

Hoe zit het met het lezen van de Wet, wat in de morgendienst wordt gedaan?

En het opzeggen van de geloofsbelijdenis tijdens de middagdienst?

Calvijn en andere reformatoren hebben dit ingevoerd. Daar waren daar twee redenen voor uit de tijd van de Middeleeuwen.

Het eerste betrof een onderdeel van de Roomse misdienst, dat wij niet kennen. Dat is de *schuldbelijdenis en genadeverkondiging*.

Het eerste was een aansporing tot verootmoediging vanwege de zonden die bedreven waren in de afgelopen week. Het tweede was geen gebed om genade, maar een afkondiging van genade. Zoals Nathan bij David binnenkwam en David eerst als zondaar aanwees: *Gij zijt die man!* En toen David uitsprak: *Ik heb gezondigd tegen de HEERE*, sprak Nathan: *De HEERE heeft ook uw zonden weggenomen.*

Dit onderdeel van de eredienst vond plaats voor het algemeen kerkgebed na de preek. De gemeente beantwoordde deze schuldbelijdenis en genadeverkondiging met het zingen van het *Onze Vader* en *Ave Maria*. Schuldbelijdenis werd echter gezien als een soort verdienstelijk werk.

In diezelfde tijd ontstonden naast de misdiensten in de RKK andere diensten, waarin niet het sacrament centraal stond maar de Woordverkondiging. Dit noemde men pronaus-diensten. Pronaus wil zeggen: preekdienst of kanseldienst. In deze diensten stond de leer centraal, daarom sprak men wel van volkscatechese. In die diensten werd de Wet gelezen, samen met de Apostolische geloofsbelijdenis en ook werd het Onze Vader gebeden of gezongen.

In de tijd van de Reformatie werden deze twee verschijnselen samengevoegd: Schuldbelijdenis en genadeverkondiging uit de Misdiensten en het lezen van de Tien geboden en geloofsbelijdenis uit de preekdiensten.

Bij Calvijn vinden we de Apostolische Geloofsbelijdenis alleen wanneer er avondmaal gevierd wordt. Andere reformatoren gaven de belijdenis in alle preekdiensten een plaats.

Duidelijk is dat de lezing van Gods Woord het belangrijkste is. Omdat de Wet direct uit het Woord komt wordt deze voor de Schriftlezing gelezen.

De belijdenis wordt meestal na de Schriftlezing gedaan of aan het einde van de dienst. Deze hoeft niet alleen gelezen te worden, maar kan ook voorgedragen worden. Het is de roeping van de Gemeente om met eerbied en diep ontzag naar Gods wet te luisteren en ook met het hart de geloofsbelijdenis mee te spreken.

Ds. J. de Bruin

Een les van Wulfert Floor over droogte

Er ligt een tijd van droogte achter ons en we mogen dankbaar zijn dat er weer regen is gevallen. Maar wat heeft ons de droogte te zeggen? In dat licht kreeg ik een veelzeggende overdenking aangereikt:

1868 en 2026, dezelfde droogte, dezelfde God?

Wat Wulfert Floor ons vandaag nog te zeggen heeft. De regen valt weer. Het dorre land wordt nat. De temperatuur daalt. En misschien halen wij opgelucht adem: de droogte lijkt voorbij. Maar is daarmee ook alles gezegd?

In de zomer van 1868 keek een eenvoudige landbouwer in Driebergen eveneens naar een uitgedroogd land. Zijn naam was Wulfert Floor. Geen meteoroloog, geen wetenschapper en zelfs geen academisch gevormd predikant, maar een landbouwer en oefenaar die met beide voeten in het boerenland stond en tegelijk zijn Bijbel nauwkeurig onderzocht.

Hij kende de waarde van regen. Hij zag het vee dorsten. Hij zag de gewassen lijden. Hij wist wat droogte voor een boer betekende.

En toch keek Floor verder dan de wolken. Een zomer die men niet vergat. De jaren rond 1868 waren zwaar. Nederland was getroffen door cholera en veepest. Daarna kwam een

buitengewone droogte. Al in juni 1867 werd gesproken over grote hitte en watergebrek. In het voorjaar en de zomer van 1868 hield de droogte aan.

Floor schreef in augustus 1868 in zijn eigen aantekeningen over de komst van regen na maandenlange droogte, een droogte die men volgens hem vroeger zó niet gekend had. Het land snakke naar water. Maar Floor zag nog een andere dorheid. Een volk kan namelijk dor land hebben, terwijl zijn grootste nood een dor hart is. Daarom nam hij in die hete zomer Jeremia 3 vers 3 als tekst: *Daarom zijn de regendroppelen ingehouden, en er is geen spade regen geweest.*

Floor begon echter niet met het aanwijzen van anderen. Hij begon bij God. Niets geschiedt bij geval. Zijn uitgangspunt was eenvoudig en tegelijk ontzaglijk: er geschiedt niets bij geval.

Daarin horen wij Zondag 10 van de Heidelbergse Catechismus: *...dat loof en gras, regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, spijs en drank, gezondheid en krankheid, rijkdom en armoede, en alle dingen, niet bij geval, maar van Zijn Vaderlijke hand ons toekomen.*

Dat is een belijdenis die in 1868 waar was. En die in 2026 nog precies even waar is. Wij beschikken tegenwoordig over satellieten, computermodellen, meetstations en een kennis van atmosfeer en klimaat waarvan Floor niet kon dromen. En dat moeten wij niet verachten. De mens mag Gods schepping onderzoeken. Wij mogen vragen waarom temperaturen stijgen, waarom verdamping toeneemt, waarom neerslagpatronen veranderen en welke invloed het handelen van de mens daarop heeft. Maar de wetenschap kan ons uiteindelijk niet vertellen Wie de Schepper van die natuurwetten is. Zij kan beschrijven hoe een wolk ontstaat. Zij kan niet verklaren waarom een druppel regen ons zou moeten brengen tot verwondering voor de Gever. Klimaatverandering en Gods voorzienigheid. Juist hier moeten wij voorzichtig zijn. Het zou te eenvoudig zijn om te zeggen: *In 1868 was het ook extreem droog, dus klimaatverandering bestaat niet.* Dat volgt daar niet uit. Ook het KNMI wijst erop dat de huidige opwarming de verdamping vergroot en daarmee perioden van droogte kan versterken. De zomer van 2025 was in Nederland zeer warm, zonnig en droog. Ook in 2026 heeft Nederland opnieuw ernstige droogte gekend. Een christen behoeft daarvoor zijn ogen niet te sluiten. Maar er is óók een andere eenzijdigheid. Alsof wij, wanneer wij het natuurlijke mechanisme hebben beschreven, daarmee alles verklaard hebben.

De Bijbel spreekt anders. Dezelfde Schrift die ons leert dat de landman ploegt en zaait, leert ons ook dat God de wasdom geeft. Dezelfde Schrift waarin wolken, wind en regen natuurlijke verschijnselen zijn, belijdt dat God Zijn schepping onderhoudt en regeert.

Daarom staan klimaatwetenschap en Gods voorzienigheid niet noodzakelijk tegenover elkaar. De één onderzoekt hoe. Het geloof vraagt uiteindelijk ook: Wie regeert? En vervolgens komt die veel persoonlijkere vraag: Wat heeft de Heere ons te zeggen?

Floor wees niet alleen naar „de wereld”. Daar wordt Wulfert Floor bijzonder ontdekkend. Want wie zijn woorden uit 1868 leest, merkt dat hij de schuld niet gemakkelijk bij een ander neerlegde. Hij sprak over zonde in land en volk. Over ontheiliging van Gods Naam en dag. Over het verlaten van Gods Woord.

Maar vervolgens keek hij óók naar de kerk. En daar werd zijn woord misschien nog scherper. Hij zag weinig liefde. Weinig gebed. Wereldgelijkvormigheid. Geestelijke dorheid. Een kerk waarin weinig vrucht werd gevonden.

Dat woord uit 1868 komt akelig dichtbij. Want hoe gemakkelijk spreken wij vandaag over de zonden van Nederland. Over politiek. Over secularisatie.

Over de wereld. Over de tijdgeest.

Maar waar is onze eigen verootmoediging? Waar zijn de binnenkamers? Waar zijn de knieën die buigen? Waar is het schreien omdat wijzelf tegen een goeddoend God gezondigd hebben? Waar is de honger naar Christus? Waar is de liefde onder hen die Zijn Naam belijden? Misschien moeten wij daarom bij droogte niet allereerst omhoog kijken of er regenwolken komen. Misschien moeten wij eerst naar binnen kijken. Nog gevaarlijker dan een droge akker. Een droge akker is ernstig. Een lege waterput is ernstig. Een laagstaande rivier kan grote gevolgen hebben. Maar er bestaat een droogte die oneindig ernstiger is: een ziel zonder Christus.

Een mens kan beschikken over water, voedsel, gezondheid, welvaart en kennis, en toch geestelijk midden in een woestijn leven. Wij kunnen discussiëren over klimaatmodellen terwijl onze ziel geen levende kennis heeft van God. Wij kunnen ons zorgen maken over de aarde van de komende vijftig jaar, terwijl wij nauwelijks stilstaan bij de eeuwigheid. En daarom klinkt Floors boodschap uit 1868 niet ouderwets. Zij klinkt ontzaglijk actueel. Niet omdat wij iedere droogte rechtstreeks mogen aanwijzen als Gods straf voor één bepaalde zonde. Daarvoor moeten wij zeer voorzichtig zijn. Gods verborgen raad is ons niet geopenbaard. Maar wél omdat iedere nood ons eraan herinnert: wij zijn afhankelijke schepselen. Eén droge zomer en wij ontdekken opnieuw dat wij regen niet kunnen bevelen. Wij kunnen beregenen, pompen, kanaliseren en voorspellen. Maar wij kunnen geen wolk gebieden om één druppel te geven. „Maar bidt vooral om een geestelijken regen”.

En dan komt misschien het mooiste uit Floors oefening. Hij eindigde niet bij oordeel. Hij eindigde niet met moedeloosheid. Hij wees de mensen op het gebed. Er moest gebeden worden om regen voor het dorstige aardrijk. Maar daar voegde Floor iets aan toe dat wij in 2026 niet minder nodig hebben: *Maar bidt vooral om een geestelijken regen; om een regen des Heiligen Geestes*. Daar ligt het hart van zijn boodschap. Nederland heeft regen nodig. Maar Nederland heeft boven alles Gods Geest nodig. Onze gezinnen hebben Hem nodig. Onze kerken hebben Hem nodig. Onze predikanten hebben Hem nodig. Onze jongeren hebben Hem nodig. En u en ik hebben Hem persoonlijk nodig. Want alleen de Heilige Geest ontdekt werkelijk aan zonde. Alleen Hij maakt plaats voor Christus. Alleen Hij leert een verloren mens dat er buiten die ene Zaligmaker geen grond voor de eeuwigheid overblijft. En juist daar opent zich het wonder van het Evangelie. Want de God Die een dorstige aarde regen kan geven, is ook de God Die een dorstige ziel niet wegstuurt.

O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, Jesaja 55:1. Niet omdat die mens het verdiend heeft. Niet omdat zijn tranen genoeg zijn. Niet omdat zijn bekering de betaling wordt. Maar omdat er bij God een geopende Fontein is in Jezus Christus. Daar wordt genade werkelijk genade.

De regen van 2026. Wanneer na droogte de regen in 2026 opnieuw tegen onze ramen slaat, zouden wij daarom misschien niet alleen moeten zeggen: Gelukkig, het regent. Maar: Wie geeft die regen? En wanneer de zon opnieuw schijnt: Wie gebiedt haar op te gaan? Wanneer de aarde vrucht draagt:

Wie gaf de wasdom? En wanneer ons leven nog wordt verlengd: Waartoe ontvangen wij die tijd? Misschien ligt dáár de les van 1868 voor 2026. Niet dat wij meteorologie moeten verwerpen. Niet dat wij zorg voor Gods schepping onbelangrijk moeten vinden. En evenmin dat wij met grote woorden precies zouden weten waarom God een bepaalde ramp of droogte zendt.

Maar wel dit: God is niet veranderd. De God van Wulfert Floor is ook de God van 2026. De mens is nog altijd schepsel. De zonde is nog altijd werkelijkheid. De eeuwigheid is nog altijd nabij. Christus is nog altijd de enige Naam tot zaligheid. En de Heilige Geest is nog altijd onmisbaar om een dor en dood zondaarshart levend te maken.

Daarom is de belangrijkste vraag na deze droge zomer misschien niet: Was het een klimaatprobleem? Maar: Heeft de nood ons dichter bij God gebracht? Heeft de droogte ons leren buigen? Heeft de regen ons leren danken? Heeft de tijdelijke nood ons bepaald bij onze eeuwige nood?

En is er in ons hart die andere dorst geboren: *Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, alzo schreeuwt mijn ziel tot U, o God!*

Dan wordt regen méér dan water. Dan wordt een droge zomer een prediking van onze afhankelijkheid. En dan wordt de bede van Wulfert Floor, na meer dan anderhalve eeuw, opnieuw onze bede: *Heere, geef regen over het dorstige land — maar geef bovenal die regen uit de hemel. Stort Uw Geest uit. Opdat dorre harten levend worden, zondaren aan de voeten van Christus terechtkomen en er opnieuw vrucht gevonden wordt tot eer van Uw Naam.*

Gij hebt zeer milden regen doen druipen, o God! en Gij hebt Uw erfenis gesterkt, als zij mat was geworden.

Diensten des Woords

zondag	6 september 2026	10.00 & 16.30 uur	ds. J. de Bruin
zondag	13 september 2026	10.00 & 16.30 uur	ds. K. Hoefnagel
zondag	20 september 2026	10.00 & 16.30 uur	ds. J. de Bruin
		<i>voorbereiding Heilig Avondmaal</i>	
woensdag	23 september 2026	<i>Bijbellezing</i>	ds. J. de Bruin
zondag	27 september 2026	9.30 & 16.30 uur	ds. J. de Bruin
		<i>bediening Heilig Avondmaal</i>	
zondag	4 oktober 2026	10.00 & 16.30 uur	ds. J. de Bruin

Data om te onthouden (alles Deo Volente)

1-9-2026	Manslidmatenvergadering, 19.30 uur in de kerk
1-9-2026	Mannenvereniging "Johannes", 20.00 uur in de kerk
2-9-2026	Vrouwenvereniging "Martha", 10.00 uur in de kerk
2-9-2026	Kerkenraadsvergadering, bezoek na 20.30 uur
5-9-2026	Bewaar het Pand dag te Urk
9-9-2026	Brakelavond in de kerk, 19.45 uur, thema 'De Heilige Doop'
11-9-2026	Jeugdvereniging -16 Jonathan
12-9-2026	Startdag, aanvang 16.00 uur, Hoeksekade 111b Bergschenhoek
14-9-2026	Gezamenlijke opening catechisaties, 19.30 uur
17-9-2026	Eerste belijdeniscatechisatie, in de pastorie, 19.30 uur
20-9-2026	Zondagsschool Timotheüs
23-9-2026	Bijbellezing, 19.45 uur in de kerk
29-9-2026	Ouderencontactdag, 10.30 inloop, zaal bij kerk Nwk a/d IJssel

Uitzending kerktelefoon, aanvang 19.30 uur, ook via kerkomroep.nl

Donderdag	3 sep 2026	ds. K. Hoefnagel	Deuteronomium 3: 23a
Donderdag	10 sep 2026	ds. K. Visser	Ezechiël 16: 60-63
Donderdag	17 sep 2026	ds. P. Beekhuis	Mattheüs 9: 9
Donderdag	24 sep 2026	ds. A.A. Egas	1 Johannes 3: 1-3
Donderdag	1 okt 2026	ds. H.C. van der Ent	Daniël 6: 11

Collecterooster

datum	1° collecte	2° collecte	3° collecte
6 sept.	eredienst	Oekraïne, tbv transport	algemene kosten kerk
13 sept.	eredienst	Friedensstimme	algemene kosten kerk
20 sept.	eredienst	onderhoud kerk	algemene kosten kerk
21 sept.	eredienst	diaconie	algemene kosten kerk
4 okt.	eredienst	diaconie	algemene kosten kerk